

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscrise nu se înapoiază.

Cu 1-a Ianuarie v. 1885

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonați sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fășile, în cari li s'au trimis diarul până acuma.

Administrațiunea
diarului

„Tribuna“.

Cătră publicul român.

Sînt abia nouă luni de zile de când am intrat cu „Tribuna“ în publicitate. Ne aflam atunci în fața unui public, care nu ne cunoscuse, ba cel puțin în parte era chiar prevenit contra noastră. Speram cu toate acestea, că încordând cele mai bune puteri ale noastre vom pute să ne câștigăm încrederea publicului și în virtutea ei un sprigin destul de sigur, pentru-ca cu începerea anului 1885 să mărim formatul diarului nostru potrivit cu cererile timpului, în care trăim.

Această speranță nu s'a realizat. „Tribuna“ va apăre și pentru anul viitor tot în condițiunile de până acum; nu putem să promitem pe viitor decât ceea ce puterile ni-au iertat să dăm până acum.

Ne vom mărgini și pe viitor a reprezenta curentele populare și a formula dorințele comune, a face ca „Tribuna“ să fie un organ, prin care Românii se afirmă, lăsând altora sarcina poate mai frumoasă de a propaga noue idei și noue aspirațiuni; dar' o vom face aceasta, ca în trecut, în toată sinceritatea, după cea mai bună convingere a noastră, fără de rezervă și cu hotărîrea omului pîntrun de convingerea, că servește cauza societății, în mijlocul căreia se află.

Una dintre cele mai de căpetenie preocupățiuni ale noastre a fost și va fi și pe viitor de a contribui pe cât ne iartă puterile la întărirea vieții noastre literare, intrate în timpul din urmă într'un stadiu de intristătoare stagnațiune. Vom stărui dar' și mai departe să facem încetul cu încetul din „Tribuna“ un centru de lucrare literară, în care se întâlnesc talentele dela noi, lucrează împreună, se încurajază unele pe altele și stabilesc prin

lucrarea lor punctul de plecare al dezvoltării noastre literare, care nu poate să fie decât în poezia noastră populară.

Cerem pentru lucrarea noastră astfel concepută și urmată cu aceste intențiuni spriginul public, singurul razem, la care voim a aspira. Redacțiunea.

Sibiu, 27 Decembrie st. v.

Ca pentru toate popoarele creștine, Crăciunul e și pentru noi Românii mai presus de toate o srbătoare de familie.

Românul ține prea mult să petreacă ajunul dimpreună cu toți membrii familiei sale; prima zi de srbătoare el stă acasă ori se duce numai la cei mai de aproape ai sei; cele mai însemnate dintre bucuriile Crăciunului sînt de un caracter cu desevîrșire familiar.

Și, în adevăr, posomorite sînt srbătorile pentru acela, pe care soarta l'a aruncat departe de familia lui, departe de iubii sei, departe de cercul, în care e întîmpinat cu iubire. Srbătorile nu sînt și pentru dînsul zile de senină veselie, ci nisce ocașuni pentru duioase reamintiri, și chiar dacă n'ar fi osândit să petreacă în singurătate, el numai ca privitor intristat poate să iee parte la ele.

Ear' tristețea lui se resfrînge asupra familiei, care-l scie departe de dînsa. E o nespusă duioșie, care străbate întreaga familie la amintirea celui depărtat, și lacrima țî se ivesce fără de veste în ochi, când își înfățișezi muma ori sora ce se întrebă: Ce va fi făcînd el acum? cum va fi petrecînd? de ce oare nu poate gusta din această bucată gătită de mîna mea pentru sfînta zi de astăzi.

Și multe sînt, prea multe familiile române, prin care în sfînta zi de Crăciun a străbătut această nespusă duioșie, căci mulți, prea mulți dintre frații noștri au fost osândiți să se ducă pibegi în lume, mare este și nedreptatea ce ni s'a făcut și tot mai ni se face încă.

Această nedreptate nu poate să rămîie în lipsă de ecuivalent în bine. E peste putință, ca în deșert să fie atîta durere și atîte vieți stricate. Trebuie neapărat, e o poruncă a firii, ca aceia, care ne fac nedreptatea ori tolerează să ni se facă din partea altora, să simță în cele din urmă și ei, ce nu numai nouă ni-o fac, ci i-o fac totodată și țerii, și-o fac chiar și lor înșile.

Binecuvîntăm astăzi poporul, care a primit în mijlocul seu ca pe nisce frați ai sei pe frații noștri, binecuvîntăm țeara, în care ei au găsit adăpost, binecuvîntăm pămîntul, care îi hrănesce. Acesta e un lucru pe cât de firesc, pe atîta de nevinovat. E însă o crimă a-i împinge pe oameni să blăsteme, și cel silit a se duce pibeag în lume e împins în mod fatal să blăsteme țeara, în care n'a putut găsi adăpost și să-i dușmănească pe cei ce i-au făcut silă.

E preste puțință ca țeara noastră să stăruească a-și face dușmani din chiar fii

sei, ce ar fi gata să pună cea mai bună parte din sufletele lor în serviciul ei.

Nu sînt lăpădăturile societății noastre cei pibegiți: sînt o însemnată parte din cele mai bune puteri ale noastre. Statul ungar nu a voit să se folosească de aceste puteri, pentru formarea căroră s'a cheltuit o mare parte din roadele muncii noastre, le-a respins din organismul seu, și astfel ca ori-ce putere scoasă din economia organismului, ele au ajuns a fi oare-cum predestinate a se consuma într'o lucrare destructivă.

Rămăși aici, cei acum pibegiți și-ar fi găsit locul în societatea ce i-a produs, ar fi întemeiat familii, ar fi început o lucrare onestă pentru susținerea lor, s'ar fi făcut membri folositori ai societății și cetățeni interesați de manținerea ordinii sociale.

Trecuți preste hotare și ajunși în mijlocul unei societăți mai mult ori mai puțin străine, foarte mulți dintre dînșii n'au putut să-și stabilească la timp relațiunile cătră societatea, în care se află, au rămas dar' isoiați, oameni cu viața stricată, osândiți a-și petrece viața ca Ovreur rătăcitor într'o neîncetată așteptare.

Am reprobat în mai multe rînduri agitațiunea, ce pornesce dela acesti frați pibegiți ai noștri. Nu o aprobăm nici acum. Am fi însă nedrepti, dacă i-am osândi, și mai ales astăzi, când atâtea familii române îi reamintesc cu durere, sîntem datori a mărturisi, că vrednici de osândă nu-i putem socoti decât pe aceia, care i-au împins pe calea, în care se află.

Odată trăesce omul în lumea aceasta, și am cere prea multă abnegațiune dela aceia, care își ved stricată singura viață, pe care pot să o aibă, dacă am stărui, ca ei să nu dușmănească pe prigonitorii lor. Avem numai dreptul de a stărui, ca ei să nu comunice această dușmănie cu alții, și de acest drept ne-am folosit și ne vom folosi în toate împregiurările.

Nu ne mai întoarcem privirile asupra trecutului depărtat, experiențele celor din urmă de ce ani ele singure ne conving pe din destul, că din ură numai ură se poate prăsi. Spiritul de intoleranță a adus țeara în o ferebă, care face ori și ce lucrare pacinică peste putință. Noi nu putem decât să combatem acest spirit, ori unde s'ar ivi el; cu atîta mai virtos trebuie să-l combatem la noi înșine.

Întemplantarea a adunat aici în Carpați și împregiurul Carpaților fel de fel de elemente: aceste nu se vor pute desvolta în pace decât așa, dacă fiesce-care dintre ele va avè abnegațiunea de a lăsa liberă desvoltarea celorlalte. Și în deosebi noi Românii putem să o facem aceasta, fără ca să ne expunem.

Maghiarii, creștîndu-se amenințați prin egalitate în existența lor, socotesc că nu se vor pute desvolta în pace decât după-ce vor fi isbutit să stîrpească pe celelalte elemente, aflate aji în țerile supuse coroanei ungare.

Tot astfel unii dintre frații noștri emi-

grați, pretind, că nici noi nu ne vom pute desvolta în pace cîta vreme există Maghiarii ca element organizat și de aceea stărue să ne unim cu ori și cine contra Maghiarilor.

În deosebire de dînșii și de Maghiarii noi susținem, din contră, că Maghiarii nu se vor pute desvolta în pace decât atunci, cînd vor fi renunțat a ne jigni pe noi în desvoltare, și că cel mai de căpetenie interes al nostru e de a produce în popoarele ce ne încungiuă convingerea, că sîntem un neam de oameni toleranți.

Ne unim dar' cu ori-și-cine, nu însă contra Maghiarilor, ci pentru apărarea intereselor desvoltării pacinice, pe care Maghiarii le sacrifică intereselor lor de rasă, ne unim spre a-i sili pe Maghiarii să înceteze a-i face țerii și a-și face lor înșile rēul, pe care îl fac astăzi.

Nu există dar' dușmănie, ci luptă de principii între noi și frații noștri emigrați, și trimițîndu-le de sfintele srbători o salutare călduroasă, ne mîngăiem cu speranța, că stabilindu-se pacea mult dorită, se vor convinge și ei, că nu avem noi Românii cuvinte de a dușmăni pe nici unii din vecinii noștri și în curînd va înceta și această luptă de principii.

Căci nu mai poate statul ungar, nu mai poate monarhia habsburgică să su-poarte îndelung stările de lucruri, pe care le-a creat spiritul de intoleranță al Maghiarilor.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Decembrie st. v.

Moartea repentină a principelui **Adolf Auersperg** preocupă astăzi în cînta lumea politică. Auersperg, fostul ministru-președinte austriac și în timpii din urmă președintele oficiului suprem de contabilitate austriac a încetat din viață Luni în 24 ale l. c. — Opt ani a fost președintele așa numitului minister civil, și ca om conservativ a împedat în oarecare măsură activitatea reformătoare a acelu ministru, la a cărui cădere a contribuit par excellence ocuparea Bosniei și transacția economică cu Ungaria. Deși sub egida lui Auersperg Lasser și Unger erau oamenii cei mai de influență și așa dicînd inima acelu ministru, totuși Auersperg a sciut prin manținerea unei discipline stricte în guvernament precum și prin iubirea, ce a manifestat-o cătră constituționalism, să-și câștige oareși-care popularitate în Austria.

Ce dragi li-s Ungurii **Fiumanilor**, o dovedesc frecările, ce au avut loc acolo între soldații croați ai regimentului austriac „Iellacci“ și honveții unguresi cu ocașunea Crăciunului catolic. Ei, ai dice, că e o simplă bătaie de birt, dacă nu ar fi obvenit scene, ce dau întregi afaceri un caracter mai serios și politic. Un honved a fost bătut de cătră camerații lui austriaci, pentru-că la întrebarea lor, că Ungur e, li-a răspuns cu da. Honvedul o ia la sănătoasă și întîlnind pe un oficer din armata comună, cărui i comunică cele întemplate, acesta-i răspunde că să-i pară, bine, că a scăpat cu atîta!

„Pester Lloyd“ se ocupă cu cestiunea aceasta în articolul prim al numărului de Marți seara, consacrandu-i aproape

două coloane, și cu toate, că se opintesc la început a denega acelor bătăi importante cuvenite, mai pe urmă totuși să exprime temerilor, că dacă lucrurile acestea vor ține în Fiume încă mult timp așa, autoritatea statului maghiar se va sfărâma acolo din ce în ce mai tare. Se poate, ține numitul diar, că, până-ce deputațiunea regnicolară își va împlini agendele și până-ce pretensiile Ungariei își vor primi sancțiunea solemnă, simțământul unei legături strânse și probabil chiar inclinarea spre patria mamă, să se pearcă cu totul.

O vorbă, ca o sută, lucrurile cu Croații devin tot mai interesante și la încercarea itelor mai încep a contribui și Slavii de sud ai Ungariei. Se comunică, că diarul sêrbesc „Zastava“, care a adoptat programa dela Chichinda-mare, s'a saturat de prietina d-lui Tisza și s'a întors mant-ua făcându-se ear' opozițional.

Drept a țis Tisza în vorbirea sa de anul nou, că întru susținerea statului „maghiar“ vor avè să se lupte cu mari greutăți! Și noi o țicem aceasta, însă cu adausul, că greutățile acestea vor fi neîvinse până când se susține acest sistem greșit de guvernare și până când stăpânitorii țilei interpretează unitatea statului maghiar astfel, ca să se întărească egemonia națiunei maghiare pe contul majorității locuitorilor acestui stat, voind a despoia pe acestia de toate drepturile lor constituționale și a-i jigni întru desvoltarea lor naturală!

Cu privire la cestiunea egipteană se spune, că regimul francez ar fi împărțes cabinetului din Berlin în mod confidențial vederile sale despre propozițiunile regimului englez. Și-a dat părerea că propozițiunile engleze pot crea în cazul cel mai bun un arangement provisor, deoarece-ce ignorează cu desevîșire o întrebare importantă, și în realitate Anglia nu voiesc nici mai mult nici mai puțin, decât a-și asigura supremația în Egipt. Francia propune să se continue conferența de astă-vară, care n'a fost încheiată, ci numai amînată. În genere idea conferenței se pare a fi rêu întimpinată și din alte părți, și se asigură, că nici Italia nu-i prea înclinată spre ea.

Din Hanoi se scrie „Agenței Havas“ cu datul de 6 Ianuarie, că în urma luptei prime, spre ost de Chu, Chinezii s'au reîntors în număr de 12,000 oameni spre a lua opoziția ofensivă. Generalul Negrier i-a atacat și a intrat în pozițiunile lor, ce erau scutite prin forturi formate în două etagiuri. După o opunere

strașnică, Chinezii au fost respinși, au trebuit să renunțe la toate pozițiunile și au perdut două baterii Krupp, pușci, muniție, proviant, stânde, 600 morți și un număr considerabil de răniți. Perderile Francezilor au fost: trei oficeri ușor răniți, 10 morți și 65 răniți (?).

Din Camera României.

(Discuțiunea asupra rêsponsului la mesagiul de Tron.)

Discursul d-lui T. Maiorescu.

(Urmare)

D-lor, nu-mi luați în nume de rêu, dacă pentru a mă explica vè citez un cas personal. Cei din camerele trecute știu că vorbesc foarte rar și sper că știu asemenea, că atunci când vorbesc, nu fac nici o personalitate, cu atât mai puțin mi-aș permite acum să vorbesc de un lucru așa de neînsemnat ca persoana mea, încă nu aș avè de scop să o fac să servească la o discuție de un interes mai general. D-lor, la sfîrșitul sesiunii trecute, adecă în camera de revedere, guvernul a prezentat un proiect, care s'a primit de marea majoritate a camerei, legea pentru dotațiunea coroanei. Vè aduceți unii aminte, că la discuțiunea acelu proiect eu nu eram înscris să vorbesc; dar' ca conservator, deși nu din rețeaua partidului conservator organizat, dar' în spiritul ideilor, care am avut onoare în altă ocaziune să vi le spun, eram să votez, firește, pentru acel proiect de lege. Înse în discuția generală d. N. Ionescu m'a provocat să vorbesc. Atunci am fost dator să vorbesc, precum sînt și acum, deși nici acum nu m'înscrisesem înainte, până n'am fost provocat de d. Cogălniceanu. Dar', d-lor, și atunci ca și acum, odată provocat, am arêtat cât am putut de clar, pentru ce votez așa precum am votat. A doua ți a început a se produce acel fel de atmosferă a opiniunei publice, de care vreau să vè vorbesc. Am cetit într'un jurnal, apoi în două, trei, patru din toate nuanțele, că voui fi eu numit administrator al bunurilor coroanei nou înființate, și, legate de această scire, fel de fel de interpretări asupra persoanei mele. Din Bucuresci a pornit atmosfera spre Iași și spre alte locuri. Am cetit în jurnalele din Iași și de aiurea, că trebuie să fiu rêsplătit pentru atitudinea mea, că am vorbit în cameră în favoarea dotațiunii, pentru-ca eu să fiu numit administrator al domeniilor coroanei. Și sciiți, d-lor, cum este lumea deprinsă la noi: vorbele trec din gură în gură. Se formase d. e. în cercurile societății conservatoare din Iași o întrebare judecată asupra mea din această cestiune. D-lor, scirea dată de jurnale era fictivă, dar' insulta era reală, și din o scire curat închipuită se clădesce un edificiu de animosități foarte real. Toată lumea competentă din Bucuresci, scie, că nici vorbă nu a fost și nu a putut fi despre numirea mea ca administrator. Lasă că sînt cu desevîșire lipsit de cunoscînțele necesare asupra îngrijirii pădurii și agriculturii, dar' din fericire sau din nefericire pentru mine, eu mă aflu în arena politică, și toți cunoscuții mei sciau, că nu puteam să-mi îngrop activitatea politică într'o administrație de domenii. Va să țică, era o născocire din cele mai născocite, din cele mai improbabile.

Ei bine, d-lor, acum s'a numit un om foarte competent, ca administrator al Coroanei, și trebuie

să ne felicităm, că în țeară avem oameni competenți, cari pun activitatea lor în serviciul public fără politică, cum este d. Calenderu, d. Cantacoziño dela drumurile de fer și alții. S'a numit așa dar d. Calenderu. Ei, ce credeți acum că s'a făcut cu acea atmosferă de opinie publică?

Dacă aș fi fost eu numit, se țica că vorbisem în Cameră pentru această cãpétuire. Și acum, când se vede că nu am fost eu numit, se țice că o atitudine a mea mai independentă în Cameră față cu guvernul și după împregiurări și în contra guvernului, vine din paraponiseală (Iaritate). Apoi atunci cum s'o mai diregi? Și nu ar exista remediu în contra unor asemenea inexactități de fapt?

Nu mai vorbesc acum de persoana mea, (deși lucrurile par a se face după un tipic intenționat: cetiam mai alaltăieri earăși, că este vorba să fiu acum trimis ministru la Viena, deși în fapt nu este vorba de loc; căci, persoana mea este indiferentă, și în cazul de față cu atât mai indiferentă, cu cât eu sînt personal indiferent la asemenea lucruri. Dar, d-lor, mă întreb pentru lumina noastră a tuturor: Într'o țeară ca a noastră, unde se aduc din ce în ce elemente nouă la lucrările noastre, într'o țeară unde sînt atâte probleme grele de deslegat și unde sînt așa de puține cunoscînțe rêsândite, ce poate resulta din asemenea atmosfere neexacte? și poate oare să fie bine de a mistifica astfel sistematic opinia publică? Neapêrat, că atunci realitatea se acopere și la lumină se lătesce numai neadevêrul.

Dar' fie-care din noi, în ceea-ce țice, ce vrea și ce face el în adevêr, va găsi totdeauna oameni, care îl combat, care țic, vor și fac contrarul. Aici lupta este firească și poate adesea să fie folositoare. Dar' a atribui cuiva lucruri ce nu le țice, nu le vrea, nu le face și a-l combate în asemenea nălciri, în asemenea ficțiuni străine de el... ce folos poate eși de aici? Confusiunea opiniunii publice și pierderea de timp cu lucruri de nimic sînt singurul rezultat al unor astfel de procedări.

Am vorbit de acest exemplu, d-lor, pentru a mă pute explica mai bine asupra situației actuale a întregului nostru grup. Cu 15 țile înainte de deschiderea Camerei se țica, că are să fie o remaniere ministerială, și că noi, adecă aceia, pe cari odată ne numiau conservatori, apoi jună dreaptă, apoi neo-conservatori, acum vèd că ne nuresc cu un termen, care ar trebui să rêmână exclusiv literar, precum este, adecă junimiști, și se dee Dumneșeu să merităm acest nume multă vreme, (Iaritate), că adecă, noi acestia avem să intrăm în minister, s'a scris prin gazete, s'a vorbit din gură în gură, s'a format earăși acea faimoasă atmosferă de opinie publică.

S'a întemeiat earăși un edificiu întreg de insulte la adresa noastră ca oameni politici fără caracter și la adresa d-lui prim-ministru și a partidului, că sînt incapabili, că sînt siliți a se supune adeversalilor și că o fac numai pentru a-și mai scăpa puterea, etc.

Toate aceste sînt bune și frumoase, d-lor, un mic lucru se împotrivesce: nu este adevêrat, e o simplă născocire.

Sînt față în față cu d. prim-ministru, sînt în față d-voastre, sînt în mijlocul cercului competent în acest moment: ei bine, în față d-voastre vè spun următoarele: ce a putut fi înainte de disolvarea camerei revisioniste, nu are interes de a fi discutat, fiindcă nu stă în legătură cu situația actuală. Dar' dela momentul disolvării camerei trecute, dela epoca convocării colegiilor electo-

rale chiar până în țina de astăzi nu a fost nici cea mai mică vorbă de intrarea noastră în minister pentru acum ori pentru altă-dată. Eată o declarare precisă și lămurită. Tot ce s'a scris și s'a țis contrar a aceasta, a fost o curată născocire.

Că a fost așa, s'a vèduț îndată, când acum câteva țile a demisionat ministerul și s'a recompus tocmai așa cum era mai înainte.

Dar' acum ce țic cei cu atmosfera fictivă? În loc să recunoască inexactitatea scirilor, țic — iertați-mi termenul vulgar, care este al lor — e tragere pe sfoară!

D-lor, grozav de multă sfoară în loc de minte trebuie să fie în capul acestor oameni. (Mare Iaritate).

De aici rezultă, d-lor, că precum d. prim-ministru este fără nici un angagement față cu noi, fiindcă lucrurile nu sînt așa cum s'au scris, tot asemenea și noi sîntem în deplină libertate de a ne conduce în cameră cum înțelegem.

Și acum mă întreb: ar fi oare cu puțință, ca o situațiune politică să atirne dela șoptele inventate a sute de oameni interesanți, pasionați, dujmani? Ar fi cu puțință ca, în această cameră, în țeară, să ni se creeze prin născociri o altă atitudine decât aceea, care este exactă? Și s'ar pute, ca pe mine să mă întărească sau să mă slăbească în definitiv — nu ceea-ce în adevêr voiu eu, țic eu, fac eu, ci aceea, ce alții voiesc, țic și fac despre mine și în privința mea. — Aceasta nu se poate. (Va urma).

Corespondențe particulare
ale „Tribunei“.

Gherla, 30 Decemvrie 1884.

Onorată Redacțiune!

La finea articolului „Persecuțiune în contra Românilor“ publicat în numeri 179 și 180 ai diarului „Tribuna“, d-nul corespondent Silviu e aplicat a crede, că docentul din Blidariu și Valea neagră, Augustin Szabo, a fost pus în această stațiune prin patronagiul rvdismului d. canonic Bilțiu, despre care aserează după țisa altuia, că e în ceva afinitate cu amintitul docent, și-l provoacă a-și compune rațiociniile fondului scolastic din comitatul Solnoc-Dobăca, ca să se scie la cãtă sumă a crescut? cum e elocut și cum e asecurat?

Cu toată stîma vin a descrie starea lucrului: E drept că numitul docent de stațiunea cantordocențială a unimetului pe basa motivelor constatate contra aceluia cu deliberatul ddto 1 Noemvrie 1882 Nr. 6384 a fost lipsit de cea stațiune condiționat, că dacă va da reversal despre emendarea vieții sale și abținerea dela excese, va pute fi aplicat spre probă la altă stațiune. Sentențele în contra acestui cantordocent dela judecătoriile civile, la acest consistor nu s'au subșternut.

Abțicînd fostul docent din Blidariu și Valea neagră de această stațiune, această abțicere s'a transpus prin magistratul de Baia mare la oficiul silvalna ung. regesc de Baia mare cu ddto 25 Noemvrie 1882 Nr. 2357 apoi oficiul silvalna cu

Foița „Tribunei“.

Colăcăritul.

Obiceiturile țëranilor români la nuntă, de **Benedict Vieiu.**

(Urmare 7.)

Starea 2-a.

Cinstit vornice de loc,
Dee-ți Dumneșeu noroc,
Ease-ți pèrul prin colop
Și cămașa prin cojoc.
Poate, că ați auzit
De bătaia ce-am avut,
Când pe drum călătoriam,
Cu Craiul nostru mergeam.
Cu Turcii ne-am întălnit
Și-am avut rêsboiu cumplit.
După noi au alergat
Păn' la dealul cel înalt.
Acolo-au stat, să rêsufle,
Păn' ne-am ascuns noi în tufe.
Așadar', că ne-am purtat bine,
Eu și soțul de lîngă mine?

Acî starostea ear' le rêsponde ceva rițându-i cu toți cei de față, că s'au purtat așa de rêu.

Starea 3-a.

Cinstiți oameni de-omenie,
Dumneșeu să vè ție!
Al nostru Craiu laudat
O vedenie-a aflat,

Unde șede o crăiasă,
Vedenia cea frumoasă.
La dînsa a alergat,
Cu dînsa mîna a dat,
După-ce s'au sfătuit,
Apoi s'au și logodit.
După-ce s'au cununat,
Toți de bine li-au strigat:
Vivat, vivat, să trăiască
Domnul să-i blagoslovească!
Vin, amêdoi împreună,
Spre a noastră voie bună.
Maica mirelui să fie sănêtoasă,
Că nora-i vine veseloasă. —

Starea 4-a.

Cinstite vornice!
Sè-ți mai spun oare-ce:
Du-te 'n casă iute tare
Și spune la soacra mare,
Se dee sèmnul gătăt,
Colacu-'n suliță-implântat,
Ca și mirelui sè-i placă
Sèmnul cel bun dela maică.

Atunci, aducându-i colacul și luându-l colăcarul, se întorc la oaste, apoi vin cu toții cu veselie la casa mirelui, unde și petrec până se adună toți oaspeții, cãți au fost chemați la nuntă, dar' nu s'au dus după mireasă, fiindcă după mireasă numai aceia merg, pe care-i poftește mirele și părinții lui, ear' ceialalți chemați numai la casa mirelui iau parte la ospèț. — Călăreții își dau jos năfrămile de pe spate,

și rêmân aci până după cină, petrecându-și cu joc. Têrfărița și stegarul descarcă de pe car cele aduse, și le așeadă la locul lor. — Sosind chie-mații, pe cari de nou i-au invitat chie-mătorii, se pun la masă și cincează cu toții împreună. —

Têrfăria.

În țina următoare, adecă Luni, a doua ți de nuntă, dimineața, des-de-dimineață, nunul mare adunându-se cu chie-mătorii la casa mirelui, iau o rotlă de plug și pun pe ea o loitră de car cu un capèt pe telegă, cu altul pe pâmînt, și prind la rotile un cal rêu. Pe rotile pun să șeață un om îmbrăcat rêu, cu pălărie de paie pe cap, și cu pipă de tule în gură, ear' ceialalți merg pe jos pe lîngă el. Așa se duc pe la toți cei chemați la nuntă, cari în țina trecută au și luat parte, ear' acum au întărțiat a veni înaintea nunului, și pe care îl pot prinde, îl pun pe telegă așa cum va fi, îmbrăcat sau desbrăcat. De nu vrea să șeață, îl leagă și așa îl duc pe uliță dînt'r'un șanț într'altul și dela o poartă la alta, până la locuința mirelui, unde apoi îl pun pe o bancă, și doi feciori punându-i o perină pe fund, îi dau cãte trei lovături peste perină cu băta. Dar' mai înainte de a-l bate, îl vizitează „doctorul nuntașilor“, că poate-se bate, ori nu, și dacă îl află că se poate bate, se hotărește cãte sè-i dee. — De pedeapsa aceasta nu scapă nimeni, de nu se rêscompêră, plătînd o ferie de vin. — Datina aceasta însă se pare a fi luată dela Sași, și numai pe unele locuri se mai practicesază. Tot așa și ulcica, ridicată sus pe o rudă înaltă

la poarta miresei, care (ulcica) nuntașii trebuie să o împușce jos, până atunci nu-i lasă să între în curte; — aceasta încă e datină dela străini — Sași — și numai în foarte puține locuri se mai poate vedea la Români.

După-ce s'au adunat toți oaspeții la casa mirelui (afară de călăreți, cari acum nu mai vin; numai colăcarul și stegarul rêmân și pe Luni — a doua ți — la ospèț) mireasa pune pe masă ceva de gustare și beutură; apoi cei mai tineri se pun la joc, ear' nunul mare se duce acasă.

Părinții miresei pregătindu-se de tîrfărie cu chie-mații lui, pleacă pe un car cu 4 boi, luând cu ei și pe ceterași. Ajungînd la casa noului ginere, aci îi pun la masă pe toți tîrfării, și își petrec împreună cu oaspeții mirelui. A îmbia pe meseni, firește, e datorita starostei de casă; ear' colăcarul cu ceterașii, merg cu carul împodobit după nunul mare, și venind înapoi cu nunul la olaltă se pun la masă. Mireasa încă nu s'a arêtat până acum; de aceea starostea tîrfărilor se declară și țice, că nu vor gusta nimic, până nu va veni și mireasa; se roagă dar' să o caute și să o aducă înapoi. Atunci starostea nunului aduce în casă o buduhală urită, cu care nefind oaspeții mulțumiți, se roagă să caute mai bine. În urma acestora vin cu mireasa, pe care o conduce nuna mare de mână, îi promise un miel, un purcel sau altceva și apoi șede și mireasa, care acum îi schimbată în vestminte de nevastă. Locul miresei acum ear' este între mire și nună.

(Va urma.)

ddto 30 Noembrie 1882 Nr. 1764 transpunând actele de abdicare ale fostului docent, recerca pe ven. ordinariat de Gherla, ca, și până s'ar putea complini acea stațiune definitiv cu docent, prelungă soluțiunea dela erariu 109 fl. și dela Baia mare 30 fl., quartir liber, 6° lemne de foc și dela respectivele case câte 35 cr. v. a., să se dispună cineva de docent interinal; consistorul școlastic de Gherla, luând la pertractare această recercare în ședința ținută la 13 Decembrie 1882 Nr. 7100, în lipsa altuia calificat de docent, din necesitate, a dispus interinal, spre probă, emendării pre Augustin Szabo în aceea stațiune, care dispozițiune s'a notificat protopopului concernent și ofiului silvanal cu recercare, ca să-i facă cursivă soluțiunea.

Că doară ar fi în ceva legătură de consăngenitate sau afinitate, dispusul docent, această aserțiune nu e adevărată, apoi și de altcum în ședința consistorială mai sus citată, în carea s'a decis reapiacarea lui Augustin Szabo de docent interinal în Blidariu, rvdismul d. Bilțiu nici n'a fost de față, căci în acea ședință a presidiat rvdismul domn Michail Șerban ca vicar eppesc substituit.

Cu privire la provocarea aceea a d-nului Silviu, ca să-și compună rațiociniul fondului școlastic din comitatul Solnoc-Dobăca, acele se conduc ex nobili officio și în tot anul se dau regulat de rvdismul domn raționare comisiunii alese ad hoc prin reprezentanții comunelor, care comisiune conduce afacerile acelu fond sub inspecțiunea veneratului ordinariat de Gherla, și acele rațiuni în tot anul au fost gata la timpul seu și revădate prin comisiune, și de aceasta aflându-se în ordine bună și capitalele asigurate s'a acceptat, care de altcum de ori și cine interesant pot să se inspecteze ori și când. Și fie convins d. Silviu, că ori și ce erogațiune din acest fond se fac numai după aprobarea comisiunii existente.

Aceea, că doară unii preoți din diecesă ar fi nefavorizii rvdismului d. canonic Bilțiu, cu tot dreptul dică că nu s'a observat de când există această diecesă, în carea e canonic dela înființarea ei.

Lazar Huza,
not. cons.

Arad, 4 Ianuarie n. 1885.

Reuniunea femeilor române din Arad conform propusului și scopului ei nobil, și în această seară a arangiat a 3-a prelegere publică în fața unui public numeros.

În programă a trebuit să se facă o mică schimbare, din cauza bolnăvirei repentine a d-lui profesor, Atanasie Tuduceșcu. D-l Vasile Mangra a avut bunavoința de a întregi programa. A cetit cunoscuta poemă „Cântarea României“ de Nicolau Bălcescu. Însași această poemă e destulă pentru a stârni interesare în public, dar' fiind cetită de eruditul d. Vasile Mangra, această interesare s'a potențiat, exprimându-și publicul mulțumirea prin aplause vii.

Conform ordinei din programă, s'a pus la piano d-ra Georgina Missiciu cântând cu acurateță mai întâiu: „Jägerlied“ de Mendelssohn, apoi însuflețitoarea: „Hora Sinaei“ asemenea cu mult zel și — fiind aceasta din urmă românească, — cu predilecțiune. Un vifor de aplause a fost răspunsul publicului însuflețit. Partea tinăra a publicului erap'aci să apuce la joc.

Punctul al 3-lea al programei a fost cântarea cu voce a doinelor: „Dor de răsunare“ și „Despărțirea“, executate ambele de d-l Dr. G. Vuia acompaniat fiind pe pian de d-na Vuia.

Cu aceste programa (cam scurtă) ar fi fost exhaustată. La rugarea mai multor prezenți ne-a delectat încă în pian d-ra Veturia Desseanu prin mai multe doine naționale. S'a distins însă în urmă d-ra Elena Pipoșiu, cântând pe piano „Rapsodia română“ și mai multe cu atăta acurateță și măiestrie, încât publicul a rămas uimit; și am fi dorit, ca să fi fost asemenea cucerit pentru această seară așa un rar talent! Sperăm însă, că bravele femei din reuniune, se vor îngrijii a nu lipsi publicul de concursul acestei puteri la nici o serată, ce vor mai arangia.

S'a mai produs la fine încă un talent, naturalistul d. Eugeniu Șierbu stud. VIII cl. cântând în pian mai multe „ardelene“.

Un lucru regretabil a atras însă mirarea publicului, cum opină n'a fost reprezentată de loc?

Rugăm deci pre onorata reuniune a se folosi de toate mijloacele, ca clasa tărănilor încă să iee parte la aceste prelegeri. S...r.

Cronică.

Maiestatea Sa a numit pe prințul Wilhelm din Prusia, fiul principelui de coroană german, proprietar al regimentului de infanterie galițian Nr. 57.

Numiri. Sa numit de jude la tabla reg. din Murș-Oșorhei: Iosif Reul, președintele tribunalului din Dej; de executori de dare cl. III: Iuliu Szabó, controlor de vamă în Kézdi-Vásárhely; Francisc Nagy la oficiul de dare din Deva; de oficial de cohuri: Emeric Geöcze la direcțiunea montană din Selmec; s'a transferat: Nicolau Görög, oficial judecătoresc în Orșova, la tribunalul reg. din Timișoara. Practicantul de comptabilitate dela direcțiunea de finanțe din Satmar, Pavel Stan s'a numit de oficial vamal cl. VI la oficiul vamal reg. din Sigetul-Marmației; s'a numit de porcolab la închisoarea tribunalului din Deva: sergentul manipulant din regimentul de inf. nr. 64 George Hordia.

Distincțiune. Notarul public din Arad Demetriu Bonts a fost distins pentru meritele sale cu titlul de consilier reg.

Invitare la petrecere cu joc. Societatea română de lectură din loc (Casina română) va da în seara de ajunul anului nou (12. Ianuarie a. c. st. n.) o petrecere cu joc în localitățile din etagiul prim dela restaurantul „Navara“ (Tunyogy).

La această petrecere familiară sunt invitați de Comitet p. t. membri ai „Societății de lectură“, ai „Reuniunii române de cântări“, și ai „Reuniunii femeilor române“ din loc împreună cu stim. d-lor familii. Începutul la 8 oare seara. Prețul de intrare, ce este a se plăti seara la cassă este 50 cr. de persoană. Invitări speciale nu se fac.

Reuniunea română de cântări și muzică din Caransebeș, arangează Luni în 31 Decembrie 1884 (12 Ianuarie 1885) în sala mare a hotelului „Lichtneckert“ cu concursul d-lui director de muzică Ioan Pospishill și a muziceii militare a reg. loc. Nr. 43 o producțiune extraordinară consistătoare din: 1. Rossini. „Ouvertură“ la opera W. Tell, muzica militară. 2. a) Popovici. „M'am plâns odată“ (nouă), corul bărb.; b) „Arcasul“... (nouă), corul bărb. 3. Ionescu. „Suspiniul“ duett pentru 2 voci (nouă) d-șoarele Emilia Bordan și Sofia Pavel. 4. Beethoven. „Adeleide“, mus. mil. 5. Popovici. „Dorul“ (nouă), corul mestecat. 6. Giroud. „Frățietatea“ (nouă), corul bărb. 7. Wagner. „Finale“ din opera Lohengrin, mus. mil. 8. Dima. „Fântâna cu trei izvoare.“ Joc. Începutul la 7¹/₂ oare seara. Prețul intrării: de pers. 80 cr., de fam. 1 fl. 60 cr. Membrii plătesc prețurile pe jumătate.

„Timișana“, noua bancă populară din Timișoara își ține adunarea sa constituantă în 22 l. c. n. la Timișoara. S'au subscris 1224 de acții, va să dică cu 224 preste numărul emisiunii.

Celui ce merită. Cetim în „Viitoriul“: D-l Iuliu Rácz, fiul d-lui deputat Atanasie Rácz, este denumit de vice-notar la tribunalul din Panciova.

Toleranța progresa! Suntem informați, că poliția din Alba-Lulia ar fi oprit pe tinerii români de a colinda! Neputând crede una ca aceasta, dăm deocamdată scirea cu reserva cuvenită, așteptând o desmărire categorică.

Atentate asupra honveților în Fiume. „Fiume“, diarul ungueresc fuman raportează despre mai multe atacuri, ce s'au făcut din partea soldaților croațesci ai regimentului Iellacis, ce garnisonază acolo, în contra honveților ungueresci pe timpul sărbătorilor Crăciunului.

Foaia citată ține întâmplările aceste cu atât mai serioase, cu cât soldații croațesci par a fi instrumentul unor agitatori naționali. Într-unul din casurile aceste patru honveți, cari ședea într'un birt, au fost atacați de 10 infanteriști cu baionetul. Honveții s'au apărut și i-au scos pe infanteriști din birt, doi fiind răniți. Soldații croațesci au transversat apoi, împărțiți în grupe, orașul atacând honveții singuratici, pe cari îi întâlneau. Pe un honved soldații l-au întrebat: „Ești Ungur?“ și afirmând acesta, s'au aruncat cu turbare asupra lui și o lovitură de baionet îndreptată în contra lui a fost declinată numai de un bumb. Honvedul fugind s'a întâlnit cu un oficer din armata comună, plângându-se acestuia a primit drept răspuns: „Să-ți pară bine, că n'ai căpătat mai mult“. Un alt honved, atacat pe corso în același chip, a fugit într'o boltă. O cărciumăreasă, al cărei fiu e honved, numai cu mare anevoiență l'a putut scuti pe acesta de infanteriști, când acestia l-au zărit pe honved în cărciumă. Mai mulți honveți au scăpat de maltrătarile infanteriștilor numai prin aceea, că au răspuns la întrebările atacatorilor în limba croată.

Tot din Fiume. Mai deunădi, precum împărtășește „P. Hirlap“, au eșit din „Casino patriotico“ din Fiume 93 de cetățeni fumanii vânduți și buni patrioți, Italiani de nascere, din pricina unei certe, ce ține deja de mai lung timp cu consilierul ministerial Emeric Németh. Stările între funcționarii din Fiume sunt preste tot nemulțămitoare. În vara trecută un funcționar superior a fost silit să-și dea demisiunea din cauza unui scandal, ce-l provocase... Administrație „patriotică“!

Principele Adolf Auersperg, fostul ministru-president austriac înaintea contelui Taaffe, mai pe urmă president al înaltei curți de compturi din Austria, a reposedat în 5 l. c. n.

Generalul bar. Hofmann-Donnersberg, proprietarul regimentului de artilerie Nr. 8, al cărui stab se află aici în Sibiu, a reposedat în Viena la 5 l. c. n.

Anuarul Bucureștilor. Trebuința unui anuar complet simțindu-se din zi în zi mai mult, tipografia „Românul“ (Carol Gübl) a publicat o asemenea lucrare pentru anul 1885.

Anuarul Bucureștilor cuprinde: firmele tuturor comerțurilor și industriașilor înregistrate la tribunalul comercial de Ilfov, adresele autorităților și funcționarilor din capitală, profesiunile libere, instituțiile de credit, societățile de asigurare și economie, redacțiunile ziarelor, scoalele publice și profesionale, consulatele și agențiile puterilor străine, spitalele, stradele capitalei întocmai după noua împărțire a secțiunilor, tariful și orariul căilor ferate, al vapoarelor pe Dunăre, tariful scrisorilor și telegramelor, mesageriilor, calendarul pe 1885, etc. Prețul este 2 lei.

Expoziție de bere. Se organizează la Viena, pentru luna August viitor, o expozițiune de bere, la care vor lua parte toți berarii Austro-Ungariei, precum și toți berarii străini.

Colecte în Germania pentru Spanioli. „Național-Zeitung“ din Berlin publică un apel spre a se face colecte pentru Spanioli nenorociți prin înfricoșatele cutremuri de pământ.

Toceai se anunță de nou un cutremur tare, ce s'a simțit în 6 l. c. n. în Granada. Se împărtășește din Madrid, că Regele s'a hotărât a călători la Andalusia, provincia mult cercată de cutremuri.

În Sobranie a interelat deputatul Șincov pe ministrul de externe, dacă Poarta cu privire la art. 23 al tractatului de Berlin a introdus reforme politice în Macedonia; dacă scirile sosite din Macedonia despre starea desperată a Bulgarilor de acolo sunt adevărate; dacă ministrul are vreo cunoștință despre emigrațiunea din Macedonia, îndreptată spre Bulgaria și Rumelia, și ce măsuri s'ar putea lua în contra acestor fel de stări, ce amenință pacea Peninsulei-Balcanice și a Europei.

În camera reprezentanților din Washington s'a prezentat o rezoluțiune, care declară că o alianță, precum ea se arată prin pertractările conferenței de Berlin, contradice politicii tradiționale a Uniunii Americii de nord. Rezoluțiunea cere deslușiri dela presidentul Arthur despre instrucțiunile delegaților americani la conferență, precum și despre forma de guvernament al statului dela Congo.

Varietăți.

(Români ??) în Canada. „Imparțialul“ comuncă următoarele: Un amic din Orilia (Canada) îmi scria încă de pe la începutul lui Octomvrie, că o colonie de Români s'au stabilit în apropiere de Orilia, unde au fundat o mică comună de 26 case. Am avut ocazia, îmi dicăa amicul meu, a auși vorbindu-se limba Dv., limbă pe care nu o cunoșteam decât puțin din jurnalele și cărțile române, ce ai binevoit a-mi trimite și pe care am început a o descifra puțin.

Curios cum a putut ajunge o colonie de 26 Români tocmai în Canada, nu-mi imaginam de loc această întâmplare, credeam că poate frați de ai noștri din Bănat, emigrați din cauza despotismului maghiar, și-ar fi îndreptat pașii lor în acele ținuturi depărtate. Impacient de a afla, cum acei Români au ajuns acolo, cerui informațiuni amiceului meu. Ieri am primit o scrisoare care îmi explică enigma; acei 26 coloni, care s'au dat de Români, sunt Ovrei din România plecați încă de anul trecut.

Ei temându-se a nu fi rău priviți, s'au dat ca Români; au spus amiceului meu aceasta, rugându-l a-i considera ca Români, de oare ce atât ei cât și părinții lor au fost născuți în România. Acei Ovrei au lăpădat jargonul nemțesc, de

când s'au stabilit în Canada, au adoptat limba română, atât în viața familiară, cât și în comună, de limba engleză nu se servesc decât vis-a-vis de Canadiani.

(Expozițiunea americană din Londra.)

La 1 Mai 1886 se va deschide în Londra o expozițiune americană, la care se vor expune nu numai produse naturale și de ale industriei americane, ci se va întocmi o adevărată expozițiune a vieții americane, pentru a dică astfel începând dela biuroul unui bursier din Wall Street până la stabilimentele din Nevada, cărciumele californiene, prăvăliile de fructe din Florida, producțiuni și stabilimente indiane, restaurațiuni cu chelneri și bucătari negri, un pavilion al presei, un birou de telegrafice atlantice, un drum de fer electric, descrițiuni de fațade și de întocmirile lăuntrice ale otelurilor și ale stabilimentelor publice, usini cu lucrători și lucrătoare, albi, negri, Indiani, Chinezi, mașini cruțătoare de muncă, sistem de canalizare, izvoare de ulei, mine de cărbuni și de argint cu mașinele întrebunțate în aceste mine, modele de vase, luntre și unelte de scăpare, unelte de resbel, un teatru american, muzică și muzicanți americani, jocuri americane, sistema de învățământ—in scurt tot ce Americanii mănâncă, beau, fac și întocmesc.

(Răsboin filoxerei.)

„L' Indépendance belge“ scrie următoarele:

„Sfârșitul ei, premeditat de un locuitor din San-Francisco, d. A. Bauer, este poate foarte aproape. D. Bauer, și-a închipuit a întrebunța mercuriul pentru a omori rău-făcătoarea insectă. Nimeni nu se poate îndoi că mercuriul, redus în părți foarte mici, răspândit pe pământ nu este destul de eficace pentru-ca să distrugă filoxera sau ori-ce altă insectă. Se scie că de mult timp se preservă cu ajutorul preparațiunilor mercuriale diverse obiecte, colecțiuni de insecte, fluturi, etc., contra stricăciunilor cauzate de insecte. D. Bauer a făcut la fața locului și pe rădăcini atinse de filoxeră experiențe concludente; insectele atinse de preparațiunea sa nu mai trăiesc decât câteva oare, fie la suprafață, fie în interiorul pământului într'un mediu, la temperatura ordinară, în care se va fi răspândit mercuriul în părți foarte mici. De unde concludsiunea pe deplin justificată, că un strat de pământ de o grosime dela 6—8 degete, îmbibat cu vapori mercuriali, cu ajutorul unei amestecături făcută în pământ cu blue mass, va presenta o pedecă neînvinșă străbaterii lente a insectei prin acest strat de pământ. Pretutindenea, unde este posibil ca să se îmbibeze în total solul unei vii cu o preparațiune mercurială, filoxera împedecată de a eși la suprafață, va muri după câteva generațiuni, insecta sub forma aripată neputând împlini funcțiunile sale reproductive.

Din public.

Mulțumită publică.

Primind din incidentul morții dureroase a scumpului și neuitatului meu soț Georgiu Secula, adrese de condolență așa de numeroase, încât amărită și sdrobită de o lovitură atât de mare, îmi este cu neputință a mulțumi fie-căruia deosebit, — binevoiască deci a primi toți acei amici nobili ai fericitului, cari și-au adus aminte de durerea mea nemărginită, precum și toți aceia, cari nu au pregetat a ostēni din locuri îndepărtate la actul înmormentării, pe aceasta cale expresiunea aduncei mele mulțumiri și recunoștințe.

Deva, la 3 Ianuarie 1885.

În numele familiei:

Ved. Iudita Secula,
născută Truța.

Posta ultimă.

Sofia, 7 Ianuarie n. Două mii de Macedoneni, locuitori aici, s'au dus demonstrativ înaintea caselor agenților diplomatice străini, spre a cere executarea articolilor XXIII și LXII ai tractatului de Berlin drept singurul mijloc pentru pacificațiunea Macedoniei.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bibliografie.

„Biserica și școlă.” Foie bisericească, școlastică literară și economică. Apare odată pe săptămână: Dumineca Arad, 23 Decembrie 1884 (4 Ianuarie 1885). Anul al VIII. Nr. 52. Sumar: Invitare de prenumerațiune, redacțiunea. — Circular, al preafinții Sale, Episcopului de Caransebeș. — Inima și dezvoltarea ei (continuare), de Krates. — Predică despre însoțirea rea. — Diverse. — Edict. — Concurs.

Sciri economice.

Piața din Sighișoara, 4 Ianuarie. Grâu curat hectolitra fl. 5.— până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.30 până fl. 4.80; secăra fl. 3.20 până fl. 3.50; ovăsul fl. 2.— până fl. 2.30; cucuruzul fl. 3.60; fasolea fl. 4.—; crumpenele fl. 1.60; mazerea chilo 20 cr.; lintea 22 cr.; mălaiul 13 cr.; lumini de sêu chilo 60 cr.; săpunul 32 cr.; sêu brut 32 cr.; sêu de vită fl. 1.—; unsoarea de porc 65 cr.; carnea de vită 40 cr.

Piața din Făgăraș, 2 Ianuarie. Grâu frumos hectolitra fl. 5.50 până fl. 7.50; grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.50; secăra fl. 3.20 până fl. 3.40; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.20; ovăsul fl. 2.10 până fl. 2.25; sêmănta de cânepă fl. 6.— până fl. 7.—; sêmănta de in fl. 11.— până fl. 12.—; fasolea fl. 4.— până fl. 5.—; mazerea fl. 6.— până fl. 7.—; lintea fl. 9.— până fl. 10.—; crumpenele fl. 1.30 până fl. 1.90, mălaiul fl. 9.— până fl. 9.90, sêu brut 100 chile fl. 40.— până fl. 42.—; unsoarea de porc 65—68, slămina 60—80; cânepa fl. 40.— până 45.— Un chilo carne de porc 44 cr.; carne de vită 42 cr.; carne de vițel 36 cr.; carne de mel — cr.; ouă 5 cu 10 cr.; chim fl. 12.— până fl. 15.—; lumini turnate de sêu 58 cr până — cr.

Piața din Mediaș, 31 Decembrie. Grâu hectolitra fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—; secăra fl. 3.— până fl. 3.50; orșul — până fl. —; ovăsul fl. 2.10 până fl. 2.25; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50 sêmănta de cânepă fl. 6.— până fl. 7.—; crumpenele fl. 1.50 până fl. 1.70; mălaiul hectolitra fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.—; lintea fl. — până fl. —; chiminul (secăreana) fl. 40.— până fl. —; sêu brut 100 kilograme fl. 36.— până fl. 48.—; lumini de sêu vârsate fl. 56.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămina fl. 44.— până fl. 60.—; cânepa fl. 36.— până fl. 48.—; fânul fl. 1.70 până fl. 2.—; săpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 44 până — cr.; carnea de vițel 40 până 44 cr.; carnea de porc 40 până 48 cr.; carnea de mel — până —; ouă 5 cu 10 cr.

LOTERIE.

Tragerea din 7 Ianuarie st. n. Sibiu: 88 51 67 78 71.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

Table with market prices for various goods in Budapest, including grain (Grâu), flour (Făină), and oil (Ulei), with prices listed in florins and cents.

Bursa de Viena

Table with market prices for various goods in Vienna, including gold (Rentă de aur), silver (Argintul), and other commodities.

Bursa de Budapesta

Table with market prices for various goods in Budapest, including interest rates (Renta de aur), bonds (Amortisarea datoriilor), and other financial instruments.

Anunțiu

Societatea de împrumut și păstrare din Feldru va ține adunare generală în 25 Februarie 1885 la 10 oare a. m. cu următoarea programă:

- 1. Raportul președintelui despre activitatea consiliului.
2. Raportul cassarului și al comisiei cenzurătoare.
3. Reorganizarea consiliului și alegerea comisiei cenzurătoare, primirea de membri noi și alte propuneri ale consiliului sau membrilor.

Directorul: Toader Scridon. Secretarul: Ion Cosma.

Am onoare a anuncia P. T. Public că am primit prin cumpărare și voiu purta de aci încolo sub numele meu propriu

Cofetăria și cafeneaua lui Friederic Klauss

din piața de aici ce există de mulți ani și se bucură de un nume foarte bun.

Pentru anul nou

imi iau voiă a atrage atențiunea, afară de cofeturi fine, torte garnisite, în formă și cu cremă, strudel cu mac, cu nuc și bavarez, pezmț veritabil de Brașov cu vanilie și anison, cu deosebire asupra pâinii Kletzen de Botzn, asupra rachatului, precum și asupra depositului meu bine asortat cu bomboniere fine și foarte fine, cartonage, desert fondant și de ciocoladă, figuri de licor, bomboane de salon și cu rachet de gutui. Mai departe am afară de o colecție bogată de licoruri din țară și străine și vinuri de butelie, totdeauna compots de toată specia de fructe, dulceață, serbet și geleuri mai departe cofeturi de teă precum: ciocoladă, patience, bisquit de teă din Viena, pâne de vanilie și lemonie etc. și mă recomand pentru executarea cea mai efitină și cea mai promptă de toți articolii de cofetărie.

Sibiu, 20 Decembrie 1884.

Cu toată stima

Anton Nawara.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table showing train schedules and fares for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, Budapest-Arad-Teiș, Teiș-Arad-Budapest, and Copșa mică-Sibiu. Includes columns for train type, departure times, and fares.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.